

L'herència Barberà

La mort sobtada de Rita Barberà ha despertat un agre debat polític carregat de barbaritats. Ha estat el dirigent del PSOE Eduardo Madina qui potser l'ha encertada més quan ha sentenciat: "Si aquest país està discutint si cal respectar o no la mort, és perquè té un problema molt més greu del que jo em pensava". Increïblement, també s'ha discutit això. Hi ha hagut una polèmica enverinada al Congrés dels Diputats pel minut de silenci que va proposar el PP. Un minut de silenci no és cap homenatge. És una mostra de respecte i dol. I Rita Barberà també se'l mereixia. Com se'l mereixia el diputat José Antonio Labordeta quan el mateix Partit Popular va rebutjar oferir-li'l.

En tot cas, el debat que ha suscitat la desaparició de l'ex-alcalde de València transcendeix de bon tros aquest minut de silenci. Molts dels dirigents del seu partit els han saltat d'una manera excessiva. Uns li han atribuït una innocència del tot qüestionable. Uns altres han afirmat que la van linxar els seus adversaris polítics i els mitjans de comunicació. Encara n'hi ha hagut que han justificat que no deixara l'acta de senadora perquè era una persona pobra i necessitava els ingressos que cobrava mensualment per pagar el seu procés judicial. Tot, tret de reconèixer humilment la pròpia responsabilitat en la seua caiguda i la del partit, en el malestar que li va provocar sentir-se sola i repudiada pels seus. Perquè va ser el mateix Mariano Rajoy qui li va demanar que deixara el Senat per assegurar-se el vot de Ciutadans en la investidura com a president.

Hauria estat tot més fàcil, més raonable, més humanitari, si el mateix PP haguera acceptat amb humilitat els propis errors i si no haguera intentat traure un profit polític descarat de la mort d'una de les seues figures més representatives que ja havia abandonat el partit.

Però, més enllà de l'espectacle lamentable que ha tornat a convertir la política espanyola en un circ de feres i pallassos, la desaparició de Rita Barberà demana també un balanç de la seua trajectòria política. Òbviament, els seus votants només en destrien la part positiva. N'hi ha hagut, d'aspectes positius. Però una mirada menys interessada, més distanciada, conclouria que Barberà ha deixat una herència amb moltíssims més punts foscos. Una ciutat, sí, coneguda i reconeguda internacionalment, menys que d'altres d'aquesta part del món, però també amb profunds errors de model i amb agressions injustificades a alguns dels seus barris. A molta de la seua gent. Un model i unes agressions que no només es poden imputar a Rita Barberà, sinó al seu partit, que, després de dues dècades, ha arrasat una bona part del país en tots els sentits.

59

75

36

30

81

La Galeria

- 71** LITERATURA | P. Antoni Pons
Entrevista a Sebastià Bennasar
- 72** LITERATURA | J.D. Bezsonoff
Una petita enciclopèdia valenciana
- 73** MÓN EDITORIAL
- 74** LITERATURA | Lluís Bonada
El metge investigador Salvador Macip reivindicat el mestratge científic i humanístic de Ramón y Cajal
- 75** MÚSICA | Xavier Aliaga
La tradició ben entesa

- 76** CINEMA | Àlex Gorina
L'home de la fi del món
- 77** TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Psiquiàtric
- 78** TEATRE | F. Foguet i Boreu
La seducció de Sodoma
- 79** ART | Ricard Mas Peinado
Escac a l'art
- 80** ART | Joan Abelló Juanpere
Amor a Plensa
- 81** GASTRONOMIA | J. Fàbrega
Com menjàvem cent anys arrere?

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.